

Kl. 17:20

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hr. Lars-Emil Johansen omtalte jo udsigten til det nye selvstyre på nationaldagen den 21. juni næste år som det gode skib, og på den måde sluttede hr. Lars-Emil Johansen, hvor Venstres ordfører startede debatten for snart mange timer siden, nemlig i det maritime hjørne. De maritime udtryk har været gennemgående hele dagen, og det er jo i hvert fald rart, at der på det punkt har været en klar linje i debatten, kan man sige.

Hvis man skal blive i det samme begrebsapparat, så tror jeg i hvert fald, at man her ved slutningen af førstebehandlingen af regeringens forslag til finanslov for 2009 stiltfærdigt kan konstatere, at regeringen sådan rent parlamentarisk ikke er ude i nogen særlig høj søgang. Jovist, der er krusninger, men jeg tror godt, at jeg tør spå, at det vil kunne lade sig gøre at sætte kursen sikkert mod havn i form af en finanslovaftale for finansåret 2009. Dertil synes jeg at der har været tilstrækkelig mange positive markeringer, og nogle af dem skal jeg vende tilbage til.

Der har altså i hvert fald været en linje med hensyn til billedsproget, og man kunne så spørge, hvad linjen ellers har været. Det er jo ikke helt det samme samfund og de samme udfordringer, alle ordførerne beskriver. Når jeg kaster et blik ud af vinduet – og i øvrigt også når jeg bevæger mig ud i virkeligheden, som specielt venstrefløjen forsøger at tage patent på og opstille en eller anden mærkelig modsætning mellem den del af Folketingets medlemmer og så andre, som øjensynlig hverken har børn, køber ind eller på anden vis er i kontakt med dagligdagsproblemer – så har jeg et meget, meget klart indtryk af et land, der på mange måder har det godt og i hvert fald på alle parametre jo markant bedre end for år tilbage.

Vi har en rekordhøj beskæftigelse og en rekordlav arbejdsløshed. Det er en udvikling, der samlet har skabt det største socialpolitiske fremskridt i mere end en generation, sådan at folk på kanten af arbejdsmarkedet har fundet fodfæste på arbejdsmarkedet, og folk med anden etnisk baggrund, der tidligere havde svært ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet, nu også har gjort det. Det er bare for at nævne et element.

Når man så i øvrigt bevæger sig rundt i det offentlige Danmark, i kommuner og regioner, så løber man da fra tid til anden ind i et nedslidt toilet, som f.eks. her i byen, hvor parlamentet befinder sig – en by, der jo aldrig har været under andet end socialdemokratisk lederskab.

Men jeg kommer også andre steder. Så sent som i går var jeg på Stevns, hvor man er i gang med at bygge en helt ny børnehave, en helt ny integreret institution. Når jeg trækker det frem, er det, fordi det er et helt nyt byggeri, der i virkeligheden er sat i gang som et resultat af de gode tider. Det, der konkret var afsættet for byggeriet på Stevns, var det forhold, at arbejdsløsheden er kommet helt i bund og at beskæftigelsen er høj, og det betyder også, at en række dagplejemødre i Stevnsområdet nu pludselig har fået en anden jobmulighed end at være dagplejemor, og flere af dem har så søgt ud i andre dele af arbejdsmarkedet for at få udlevet nogle interesser der, for at arbejde et sted, hvor der er kollegaer i dagligdagen, og det har så udfordret hele dagpasningsstrukturen på Stevns og for en tid skabt knaphed på dagplejepladser, og derfor skal man altså nu bygge en ny institution. Jeg trækker det frem som et konkret eksempel på, at når man skaber resultater som denne regering – godt bakket op af Dansk Folkeparti – har gjort siden systemskiftet i 2001, så skaber man jo også hele tiden nye udfordringer for sig selv.

Men jeg har altså et billede af land, der har det godt, og hvor danskerne, når man spørger dem, i øvrigt også udtrykker stor tiltro til deres egen situation, men måske tilkendegiver en lidt større bekymring på nationens vegne, og det kan jo ikke undre, når man lægger øre til alle disse noget deprimerede røster, der taler om, at nu holder al positiv udvikling snart op.

Derfor vil jeg da gerne her ved afslutningen af førstebehandlingen bare sådan helt stiltfærdigt minde os alle sammen om, at det toneleje, vi selv anslår i debatten, og de udfordringer, vi selv rider op, jo et eller andet sted også rummer risikoen for en selvbekræftende profeti. Hvis vi vil, kan vi jo godt yde et bidrag til at tale os alle sammen over i et mørkt hjørne, og det vil jeg gerne advare imod.

Kl. 17:25

For vi har ikke skabt disse fantastiske resultater med en torndende høj beskæftigelse og med en danmarkshistorisk lav arbejdsløshed den ene dag for den næste dag at vende ryggen til dem og gamble med dem. Derfor handler det nu om at tage bestik af søkortet, hvis vi skal blive i metaforikken, at tage bestik af vejrliget og sørge for at styre os sikkert igennem de skvulp, der er, og de er der jo.

For den udfordring, vi står med nu, er jo den, at vi efter en årrække med et højt vækstniveau, en høj udvikling i beskæftigelsen, en vedvaren-